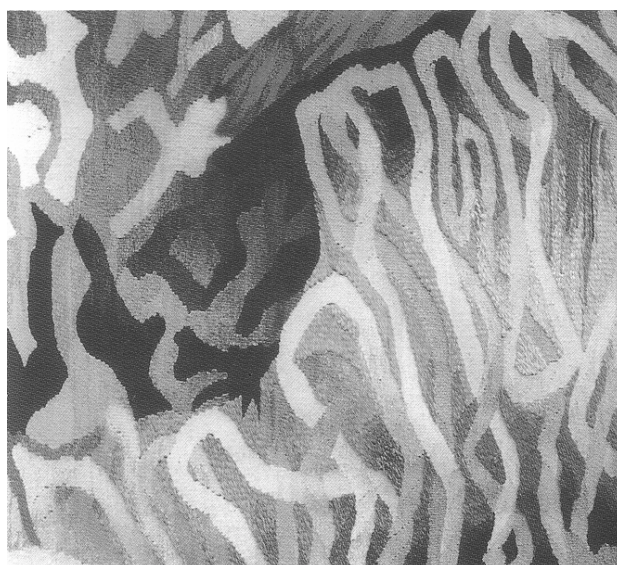

*akire az orvos rákiabált:
„Miért nem az anyja hozta ezt a gyereket?”
„De hisz én vagyok az Anyja.”
Hajnali látogatók, vakmerő bolondok,
visszaraktok abba a régi teknőbe,
az egyetlenbe, ahol egy életen át
anya mosdatja lányát, lány az édesanyját,
váltakozva az időben,
jöttök hívatlanul, hogy jól kezdődjön
a napom, titeket nem lát nyomdafesték,
készülök verspólyában a napra,
még nem vittem el bőrömet a vásárra,
Istenem, engedd hozzám őket,
mielőtt fölkelek, mielőtt élni kezdek,
és lerázom magamról az éjszakát,
a hajnalt, a látogatókat,
mint kellen, kínos, titkolt viszonyokat.*

TRAIAN BOICESCU